

Informované prohledávání stavového prostoru

Heuristiky, best-first search, A* search

Aleš Horák

E-mail: haless@fi.muni.cz
<http://nlp.fi.muni.cz/uui/>

Obsah:

- ▶ Informované prohledávání stavového prostoru
- ▶ Jak najít dobrou heuristiku?

Úvod do umělé inteligence 4/12 1 / 18

Informované prohledávání stavového prostoru Heuristické hledání nejlepší cesty

Heuristické hledání nejlepší cesty

- ▶ Best-first Search
- ▶ použití **ohodnocovací funkce** $f(n)$ pro každý uzel – výpočet **přínosu** daného uzlu
- ▶ udržujeme seznam uzlů uspořádaný (vzestupně) vzhledem k $f(n)$
- ▶ použití **heuristické funkce** $h(n)$ pro každý uzel – **odhad vzdálenosti** daného uzlu od cíle
- ▶ čím **menší** $h(n)$, tím blíže k cíli, $h(\text{Goal}) = 0$.
- ▶ nejjednodušší varianta – **hladové heuristické hledání**, *Greedy best-first search*
 $f(n) = h(n)$

Úvod do umělé inteligence 4/12 3 / 18

Neinformované prohledávání:

- ▶ DFS, BFS a varianty
- ▶ nemá (téměř) žádné informace o pozici cíle – **slepé prohledávání**
- ▶ zná pouze:
 - počáteční/cílový stav
 - přechodovou funkci

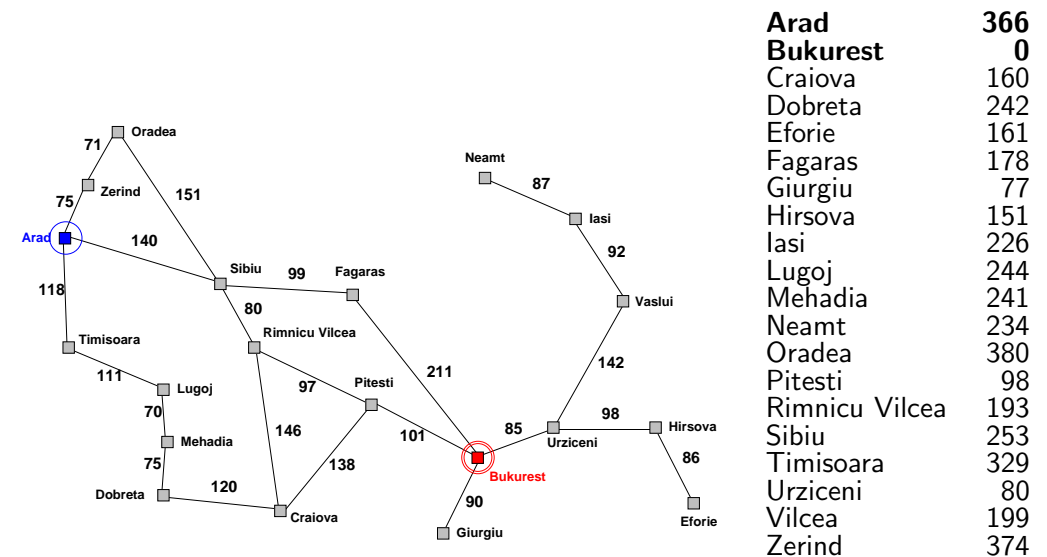
Informované prohledávání:

má navíc informaci o (odhadu) blízkosti stavu k cílovému stavu – **heuristická funkce** (heuristika)

Úvod do umělé inteligence 4/12 2 / 18

Informované prohledávání stavového prostoru Příklad – schéma rumunských měst

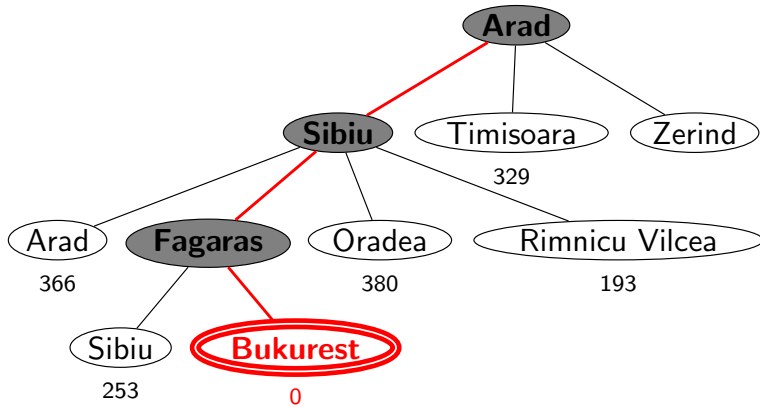
Příklad – schéma rumunských měst

Úvod do umělé inteligence 4/12 4 / 18

Hladové heuristické hledání – příklad

Hledání cesty z města *Arad* do města *Bukurest*
 ohodnocovací funkce $f(n) = h(n) = h_{vzd_Buk}(n)$, **přímá vzdálenost** z n do Bukuresti

Hledání nejlepší cesty – algoritmus A*

- ▶ některé zdroje označují tuto variantu jako **Best-first Search**
- ▶ **ohodnocovací funkce** – kombinace $g(n)$ a $h(n)$:

$$f(n) = g(n) + h(n)$$

$g(n)$ je **cena cesty** do n

$h(n)$ je **odhad ceny cesty z n do cíle**

$f(n)$ je **odhad ceny nejlevnější cesty**, která vede přes n

- ▶ A* algoritmus vyžaduje tzv. **přípustnou (admissible)** heuristiku:

$$0 \leq h(n) \leq h^*(n), \text{ kde } h^*(n) \text{ je skutečná cena cesty z } n \text{ do cíle}$$

tj. odhad se volí vždycky **kratší** nebo roven ceně libovolné **možné** cesty do cíle

Např. **přímá vzdálenost** h_{vzd_Buk} nikdy není delší než (jakákoliv) cesta

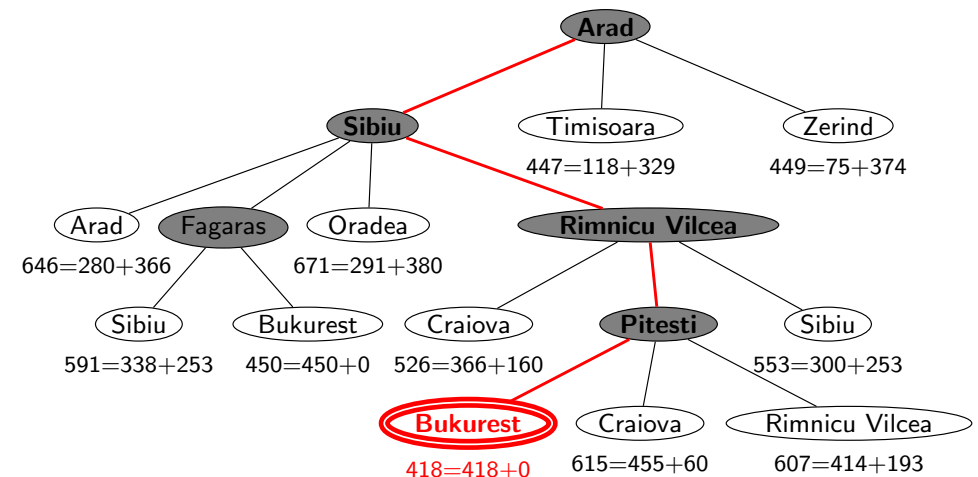
Hladové heuristické hledání – vlastnosti

- ▶ expanduje vždy uzel, který **se zdá** nejbližší k cíli
- ▶ cesta nalezená v příkladu ($g(\text{Arad} \rightarrow \text{Sibiu} \rightarrow \text{Fagaras} \rightarrow \text{Bukurest}) = 450$) je sice úspěšná, ale **není optimální** ($g(\text{Arad} \rightarrow \text{Sibiu} \rightarrow \text{Rimnicu Vilcea} \rightarrow \text{Pitesti} \rightarrow \text{Bukurest}) = 418$)
- ▶

<i>úplnost</i>	obecně není úplný (nekonečný prostor, cykly)
<i>optimálnost</i>	není optimální
<i>časová složitost</i>	$O(b^m)$, hodně záleží na h
<i>prostorová složitost</i>	$O(b^m)$, každý uzel v paměti

Heuristické hledání A* – příklad

Hledání cesty z města *Arad* do města *Bukurest*
 ohodnocovací funkce $f(n) = g(n) + h(n) = g(n) + h_{vzd_Buk}(n)$

Hledání nejlepší cesty A* – vlastnosti

- ▶ expanduje uzly podle $f(n) = g(n) + h(n)$
 - A* expanduje **všechny** uzly s $f(n) < C^*$
 - A* expanduje **některé** uzly s $f(n) = C^*$
 - A* **neexpanduje žádné** uzly s $f(n) > C^*$
- ▶ *úplnost* je úplný (pokud [počet uzlů s $f < C^*$] $\neq \infty$)
- optimálnost* je optimální
- časová složitost* $O((b^*)^d)$, exponenciální v délce řešení d
 b^* ... tzv. *efektivní faktor větvení*, viz dále
- prostorová složitost* $O((b^*)^d)$, každý uzel v paměti

Problém s prostorovou složitostí řeší algoritmy jako *IDA**, *RBFS*

Hledání nejlepší cesty – algoritmus A*

reprezentace uzlů:

- ▶ $I(N, F/G)$... listový uzel N , $F = f(N) = G + h(N)$, $G = g(N)$
- ▶ $t(N, F/G, Subs)$... podstrom s kořenem N , $Subs$ podstromy seřazené podle f , $G = g(N)$ a $F = f$ -hodnota nejnadějnějšího následníka N

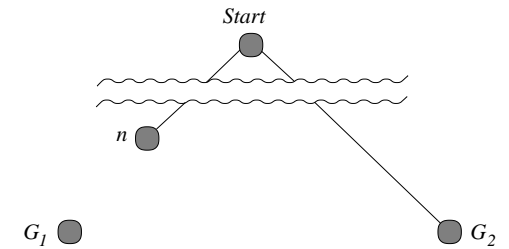
biggest(-Big) horní závora pro cenu nejlepší cesty např. **biggest(9999)**.

```
bestsearch(Start,Solution) :- biggest(Big), expand([],l(Start,0/0,Big, yes,Solution))
expand(P,l(N,_,_,_,yes,[N|P])) :- goal(N). % cíl
% list – generuj následníky a expanduj je v rámci Bound
expand(P,l(N,F/G),Bound,Tree1,Solved,Sol) :- F=<Bound,
(bagof(M/C,(move(N,M,C),\+ member(M,P)),Succ),!,succlist(G,Succ,Ts),
bestf(Ts,F1), expand(P,t(N,F1/G,Ts),Bound,Tree1,Solved,Sol);Solved=never).
% nelist, f<Bound – expanduj nejslibnější podstrom, pokračuj dle výsledku
expand(P,t(N,F/G,[T|Ts]),Bound,Tree1,Solved,Sol) :- F=<Bound, bestf(Ts,BF),
min(Bound,BF,Bound1),expand([N|P],T,Bound1,T1,Solved1,Sol),
continue(P,t(N,F/G,[T1|Ts]),Bound,Tree1,Solved1,Solved,Sol).
expand(_t(.,.,[]),_,_,never,_) :- !. % nejsou další následovníci
expand(_Tree,Bound,Tree,no,_) :- f(Tree,F), F>Bound. % limit
% pokrač. →
```

expand(+Path,+Tr,+Bnd,-Tr1,?Solved,-Sol)
Path – cesta mezi kořenem a Tr
Tr – prohledávaný podstrom
Bnd – f-limita pro expandování Tr
Tr1 – Tr expandovaný až po Bnd
Solved – yes, no, never
Sol – cesta z kořene do cílového uzlu

Důkaz optimálnosti algoritmu A*

- ▶ předpokládejme, že byl vygenerován nějaký **suboptimální cíl** G_2 a je uložen ve frontě.
- ▶ dále nechť n je **neexpandovaný** uzel na nejkratší cestě k **optimálnímu cíli** G_1 (tj. **chybně neexpandovaný** uzel ve správném řešení)

Pak

$$\begin{aligned}
 f(G_2) &= g(G_2) \text{ protože } h(G_2) = 0 \\
 &> g(G_1) \text{ protože } G_2 \text{ je suboptimální} \\
 &\geq f(n) \text{ protože } h \text{ je přípustná}
 \end{aligned}$$

tedy $f(G_2) > f(n) \Rightarrow A^*$ nikdy nevybere G_2 pro expanzi dřív než expanduje $n \rightarrow$ **spor** s předpokladem, že n je *neexpandovaný uzel* \square

Hledání nejlepší cesty – algoritmus A* – pokrač.

```
continue(+Path,+Tree,+Bound,-NewTree,+SubtrSolved,?TreeSolved,?Solution)
volba způsobu pokračování podle výsledku expand
continue(P,t(N,F/G,[T1|Ts]),Bound,Tree1,Solved1,Solved,Sol) :-
(Solved1=no,insert(T1,Ts,NTs);Solved1=never,NTs=Ts),
bestf(NTs,F1),expand(P,t(N,F1/G,NTs),Bound,Tree1,Solved,Sol).
succlist(+G0,[+Node1/+Cost1,...],[(-BestNode,-BestF/-G),...])
seřídění seznamu listů podle f-hodnot
succlist(G0,[N/C|NCs],Ts) :- G is G0+C,h(N,H),F is G+H,
succlist(G0,NCs,Ts1), insert(l(N,F/G),Ts1,Ts).
insert(T,Ts,[T|Ts]) :- f(T,F),bestf(Ts,F1),F=<F1,!.
insert(T,[T1|Ts],[T1|Ts1]) :- insert(T,Ts,Ts1).
f(l(.,F/.,),F).
f(t(.,F/.,),F).
"vytáhne" F ze struktury
bestf([T|_],F) :- f(T,F).
bestf([],Big) :- biggest(Big).
min(X,Y,X) :- X=<Y,!.
min(X,Y,X) :- Y=<X,!.
min(X,Y,X) :- !.
```

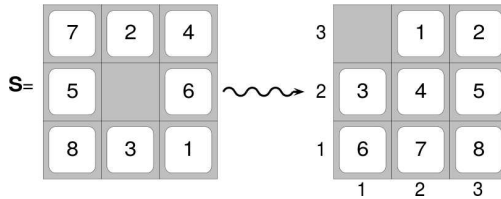
"vytáhne" F ze struktury

nejlepší f-hodnota ze seznamu stromů

Příklad – řešení posunovačky

konfigurace = seznam dvojic **X/Y** (sloupec/řádek) = [pozice_{díry}, pozice_{kámen č.1, ...}]

goal([1/3, 2/3, 3/3, 1/2, 2/2, 3/2, 1/1, 2/1, 3/1]).

Volba přípustné heuristické funkce h :

- ▶ $h_1(n)$ = počet dlaždiček, které nejsou na svém místě $h_1(S) = 8$
- ▶ $h_2(n)$ = součet **manhattanských vzdáleností** dlaždic od svých správných pozic $h_2(S) = 3_7 + 1_2 + 2_4 + 2_5 + 3_6 + 2_8 + 2_3 + 3_1 = 18$

h_1 i h_2 jsou přípustné ... $h^*(S) = 26$

Určení kvality heuristiky

efektivní faktor větvení b^* – N ... počet vygenerovaných uzlů, d ... hloubka řešení, idealizovaný strom s $N + 1$ uzly má faktor větvení b^* (reálné číslo):

$$N + 1 = 1 + b^* + (b^*)^2 + \dots + (b^*)^d$$

např.: když A^* najde řešení po 52 uzlech v hloubce 5 ... $b^* = 1.92$
heuristika je tím **lepší**, čím **blíže** je b^* **hodnotě 1**.

☞ **měření b^*** na množině testovacích sad – dobrá představa o **přínosu heuristiky**

d	Průměrný počet uzlů			Efektivní faktor větvení b^*		
	IDS	$A^*(h_1)$	$A^*(h_2)$	IDS	$A^*(h_1)$	$A^*(h_2)$
2	10	6	6	2.45	1.79	1.79
6	680	20	18	2.73	1.34	1.30
10	47127	93	39	2.79	1.38	1.22
12	3644035	227	73	2.78	1.42	1.24
18	–	3056	363	–	1.46	1.26
24	–	39135	1641	–	1.48	1.26

h_2 **dominuje** h_1 ($\forall n : h_2(n) \geq h_1(n)$) ... h_2 je **lepší** (nebo stejná) než h_1 ve všech případech

Jak najít přípustnou heuristickou funkci?

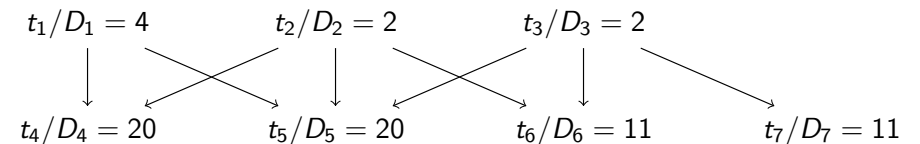
- ▶ je možné najít obecné pravidlo, jak objevit heuristiku h_1 nebo h_2 ?
- ▶ h_1 i h_2 jsou délky cest pro **zjednodušené verze** problému
- ▶ Posunovačka:
 - při **přeházení** dlaždice kamkoliv – h_1 =počet kroků nejkratšího řešení
 - při **posouvání** dlaždice kamkoliv o **1 pole** (i na plné) – h_2 =počet kroků nejkratšího řešení
- ▶ **relaxovaný problém** – méně omezení na akce než původní problém
Cena optimálního řešení relaxovaného problému je přípustná heuristika pro původní problém.
optimální řešení původního problému = řešení relaxovaného problému

Posunovačka a relaxovaná posunovačka:

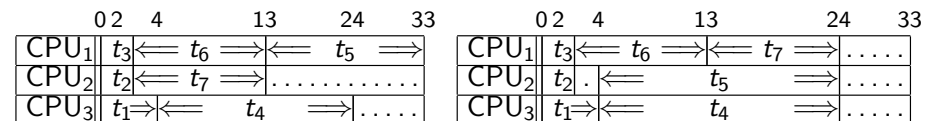
- ▶ dlaždice se může přesunout z A na B \Leftrightarrow A sousedí s B \wedge B je prázdná
- ▶ (a) dlaždice se může přesunout z A na B \Leftrightarrow A sousedí s B ... h_2
- ▶ (b) dlaždice se může přesunout z A na B \Leftrightarrow B je prázdná ... Gaschnigova h .
- ▶ (c) dlaždice se může přesunout z A na B h_1

Příklad – rozvrh práce procesorů

- ▶ **úlohy** t_i s potřebným **časem** na zpracování D_i (např.: $i = 1, \dots, 7$)
- ▶ m **procesorů** (např.: $m = 3$)
- ▶ relace **precedence** mezi úlohami – které úlohy mohou začít až po skončení dané úlohy

- ▶ problém: najít **rozvrh práce** pro každý procesor s minimalizací celkového času

Příklad – rozvrh práce procesorů – pokrač.

- ▶ stavy: **nezařazené úlohy*zařazené úlohy*čas_ukončení**
 např.: `[WaitingTask1/D1,WaitingTask2/D2,...]*[Task1/F1,Task2/F2,...]*FinTime`
 udržujeme $F1 \leq F2 \leq F3 \dots$

move(+Uzel, -NaslUzel, -Cena)
 Uzel – aktuální stav
 NaslUzel – nový stav
 Cena – cena přechodu

- ▶ přechodová funkce **move(+Uzel, -NaslUzel, -Cena)**:

`move(Tasks1*[_/F|Active1]*Fin1, Tasks2*Active2*Fin2, Cost) :-`
`del1(Task/D,Tasks1,Tasks2), \+ (member(T/_,Tasks2),before(T,Task)),`
`\+ (member(T1/F1,Active1),F<F1,before(T1,Task)),`
`Time is F+D, insert(Task/Time,Active1,Active2,Fin1,Fin2), Cost is Fin2-Fin1.`
`move(Tasks*[_/F|Active1]*Fin,Tasks*Active2*Fin,0) :- insertidle(F,Active1,Active2).`

`before(T1,T2) :- precedence(T1,T2).`
`before(T1,T2) :- precedence(T,T2),before(T1,T).`

before(+Task1, +Task2)
 tranzitivní obal relace **precedence**

`insert(S/A,[T/B|L],[S/A,T/B|L],F,F) :- A<=B,!`
`insert(S/A,[T/B|L],[T/B|L1],F1,F2) :- insert(S/A,L,L1,F1,F2).`
`insert(S/A,[],[S/A],-,A).`

`insertidle(A,[T/B|L],[idle/B,T/B|L]) :- A<B,!`
`insertidle(A,[T/B|L],[T/B|L1]) :- insertidle(A,L,L1).`

`goal([*_*_]).`

Příklad – rozvrh práce procesorů – pokrač.

- ▶ počáteční uzel:
`start([t1/4, t2/2, t3/2, t4/20, t5/20, t6/11, t7/11]*[idle/0, idle/0, idle/0]*0).`

- ▶ heuristika
optimální (nedosažitelný) čas:

$$Finall = \frac{\sum_i D_i + \sum_j F_j}{m}$$

skutečný čas výpočtu:

$$Fin = \max(F_j)$$

heuristická funkce h:

$$H = \begin{cases} Finall - Fin, & \text{když } Finall > Fin \\ 0, & \text{jinak} \end{cases}$$

`h(Tasks * Processors * Fin, H) :-`
`totaltime(Tasks, Totttime),`
`sumnum(Processors, Ftime, N),`
`Finall is (Totttime + Ftime)/N,`
`(Finall > Fin, !, H is Finall - Fin`
`; H = 0).`

`totaltime([], 0).`
`totaltime([_/D | Tasks], T) :-`
`totaltime(Tasks, T1), T is T1 + D.`

`sumnum([], 0, 0).`
`sumnum([_/T | Procs], FT, N) :-`
`sumnum(Procs, FT1, N1),`
`N is N1 + 1, FT is FT1 + T.`

`precedence(t1, t4). precedence(t1, t5).`

...